

det faktisk vilde være, hvis Hundreder af Mennesker kom til at staa uden Tag over Hovedet til Flyttedagen. Flertallet, eller dets Leder i hvert Fald, som for ganske kort Tid siden ret kynisk afviste Tanken om at træffe saadanne Foranstaltninger, maatte nu gaa med dertil, fordi Forholdene var vokset dem over Hovedet, de blev saa stærke, at selv den stærke, der stillede sig imod Foranstaltningerne, maatte gaa med dertil. Der er adskillige ledige Lejligheder i Odense, som holdes ledige, for at vedkommende Ejer kan sælge sin Ejendom, men overfor den Ledighed staa Byraadet ganske afmægtigt, fordi Boligloven er ophævet. Hvis den havde eksisteret derovre endnu, vilde der dog være Mulighed for, at vi kunde lægge Beslag paa disse ledige Lejligheder af Hensyn til de husvilde, men denne Mulighed er altsaa udelukket.

En yderligere Virkning af Ophævelsen af Loven viser sig ved følgende Eksempel. En Mand henvendte sig, hvor der netop var to Lejligheder ledige i en Ejendom, men fik meddelt, at disse skulde blive staaende ledige, fordi Bygningen skulde sælges, men hvis de overhovedet skulde udlejes, vilde Lejen, der før var 450 Kr., blive sat op til 1 000 Kr. for een Lejlighed. Det viser, hvilken Virkning Ophævelsen af Boligloven har fremkaldt. Naar nu Flertallet, som har været med til at ophæve Loven, har set Virkningen deraf og er gaaet med til at træffe Foranstaltninger for at afhjælpe den værste Nød, bliver klar over, at ikke blot enkelte saadanne Foreteelser kan finde Sted som Følge af Lovens Ophævelse, men at saadanne Forhøjelser finder Sted i stort Omfang, er der dog Mulighed for, at de kan se, at de er inde paa en fejl Vej, og at de derfor muligt kunde gaa med til at genindføre Boligloven, naar der i Loven gives dem Ret dertil, i hvert Fald, indtil vi naar det Tidspunkt, da man med Rette kan betragte Boligmangelen som ophørt. Jeg forstaaer for øvrigt ikke Modstanden mod at indføre en saadan Bestemmelse i Loven. Man vil dog give Kommunalbestyrelserne Ret til at bevare Boligloven, hvor de har den, og der maatte da saa ogsaa, synes jeg, logisk set kunne gives dem Adgang til, naar de ser, at de har gjort sig skyldige i en Fejltagelse, da at kunne rette denne og genindføre Loven, saaledes at de ikke

fremtidig udsætter sig for saadanne Kalamiteter, som de er Genstand for Øjeblikket. Jeg kan derfor ikke forstaa, at jeg ikke har hørt nogen Argumentation, der har nogen virkelig Bund, imod at gennemføre en saadan Bestemmelse i Loven. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou talte om, at det havde ikke Realitetsværdi, fordi Flertallet er det samme, som i sin Tid ophævede Loven. Javel, det er rigtigt, men Flertallet mente ikke den Gang, at Ophævelsen vilde fremkalde saadanne frygtelige Virkninger, som nu har vist sig at være Tilfældet. Naar de saa har set Virkningerne, kunde man dog vel egentlig forstaa, om de vilde træffe Foranstaltninger for at hindre, at en saadan Udvikling kunde fortsættes. Jeg vil meget gerne gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslag under Nr. 18, den saakaldte Aagerbestemmelse. Jeg har hørt Lejere, som har været bekendte med denne Ændring, udtale, at den i og for sig ikke vilde faa megen praktisk Betydning for dem, for saaledes som Landet ligger de Steder, hvor der er særlig udpræget Boligmangel, vil en Lejer overhovedet ikke turde rejse nogen Sag mod sin Husvært. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at Punkt 2 i denne Aagerbestemmelse i Virkeligheden yder de paagældende Lejere Beskyttelse, saaledes at det er muligt for dem, uden at de risikerer at blive kastet paa Gaden eller bliver sagt op, at rejse Sag overfor en Ejer, som paa den Maade driver Aager med sine Lejligheder. — Jeg vil gerne endnu en Gang for at vende tilbage til Ændringsforslag Nr. 6 bede om, at man vil stemme for dette Ændringsforslag, og jeg vil ogsaa meget indtrængende anmode den højtærede Indenrigsminister om at se med Velvillie paa det. Desværre har han ikke hidtil gjort det, men forhaabentlig maa det kunne lykkes at overbevise den højtærede Minister om Nødvendigheden af, at en saadan Bestemmelse kommer til at staa i Loven.

Indenrigsministeren (Kragh): Ved Udvalgets Behandling af Lovforslaget har hele Tiden den Linie været fastholdt, som havde fundet sit Udtryk i den Form, Lovforslaget oprindeligt havde, nemlig den, at Tiden nu var inde til at gaa til en Afvikling af hele denne Lovgivning i et saa hur-